

РЕШЕНИЕ

№ 3866

гр. София, 08.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 17.05.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **653** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от К. П. И., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] жалба срещу Заповед № РА-30-161/07.07.2017 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към СО, с която се нарежда да бъде премахнат незаконен строеж „Незаконно изградени преградни стени на паркомясто № 6“, на самостоятелен обект с идентификатор 68134.1383.2082.1.2, намиращ се УПИ II-2028, кв. 70, м. Надежда 2а и 2б, като самостоятелния обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2028, с административен адрес [населено място], ул. Митрополит А. В. № 61-63.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед. Твърди, че е собственик на 14,43/216,80 ид.ч. от подземен гараж, находящ се в сутерена на сграда № 1, разпорожена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2028, представляващ паркомясто № 6, с площ от 14,43 кв.м. Посочва, че преградните стени на собственото ѝ паркомясто, не са изградени от нея, а към момента на придобиване на собствеността, те съществували. Освен това, преградната стена между нейното паркомясто и паркомясто № 7, е направена от собственика именно на това място. Предвид на това, в случай, че тя премахне преградната стена, ще бъдат нарушени правата на трети лица. също така посочва, че съгласно одобрения проект, паркомястото е оградено от колони, като преградните стени между колоните не нарушават целостта на обекта, нито пък правилата за безопасност на движението. Не на последно място, паркомястото е

собственост на всички лица, притежаващи паркоместа в подземния гараж, поради което неправилно заповедта е издадена единствено срещу нея. Не е уведомявана за съставяне на констативния протокол, въз основа на който е издадена заповедта. Моли за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. М., поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта. Посочва, че процесното паркомясто, с изградените стени, не нарушава целостта на останалите паркоместа и не е в нарушение на ЗДвП. Допълнителни аргументи излага в представена по делото писмена защита, като посочва, че със заповедта се засягат права на трети лица, а именно собствениците на съседните паркоместа.

Ответникът по жалбата директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата като неоснователна. По същество на заповедта посочва, че е издадена от компетентен орган в предвидената за това форма, като са спазени предвидените в ЗУТ изискванията. Заповедта съдържа всички посочени в чл. 59, ал.2 АПК реквизити. Установено е, че строежа е извършен през 2015 г., IV категория е, и е изпълнен без одобрен инвестиционен строеж. Спазени са процесуалните правила за издаването на заповедта, като е издаден констативен акт, срещу който не е постъпило възражение, което е разгледано от органа. Моли за потвърждаване на заповедта и отхвърляне на жалбата. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., т.2.14, на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към Столична Община, кмета на Столична община е предоставил правомощия да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а, ал.1 ЗУТ и др.

Видно от НА за покупко-продажба на недвижим имот № 158, том I, рег. №2976, дело № 146 от 20.05.2015 г., К. П. И. е придобила собствеността върху 14,43/216,80 идеални части от подземен гараж, находящ се в сутерена на жилищна сграда, с административен адрес [населено място], ул. Митрополит А. В. № 61-63, представляващи паркомясто № 6, с площ от 14,43 кв.м., представляващ самостоятелен обект с идентификатор 68134.1383.2082.1.2.

По подаден от Д. И. сигнал, служители от Столична община – район „Надежда“ извършили проверка на място на процесния строеж, за която е съставен констативен акт №2/10.03.2017 г., съставен по реда на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ от длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ от район „Надежда“ - СО, с който с образувано административно производство по реда на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ. В констативния акт е отразено, че строежът представлява незаконно изградени преградни стени на паркомясто № 6, находящо се в сутерен на кота -3,30 м., като паркоместата по проект са преградени само от съществуващи колони с размер 0,25/0,40 м. А незаконното строителство се изразява в изграждане на преградни стени в продължение на тези съществуващи колони, които стени са изградени от газобетонни блокчета с дължина 4,60 м., височина 2,65 м. и дебелина 0,25 м. Поставена е и метална гаражна врата с

дължина 2,50 м. и височина 2,90 м. Посочено е, че строежът е изграден през 2015 г. Строежът е приет за такъв от IV категория. Отражено е, че са представени разрешение за строеж № 49/11.07.2008 г. и удостоверение за въвеждане в експлоатация № 286/14.04.2011 г. Посочено е, че имотът е собственост на К. П. И., както и строежът е извършен от нея. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 148, ал.1, вр. чл. 137, ал. 3 ЗУТ. Към констативния акт има изготвен снимков материал и окомерна скица и размери в план. В момента на проверката и съставяне на констативния акт, жалбоподателя не е присъствал.

Констативният акт е връчен на жалбоподателя по реда на §4, ал.1 от ДР на ЗУТ, чрез залепване на обекта и на таблото за обявления в сградата на район Надежда, на 25.04.2017 г.

В срок не са постъпили възражения срещу изготвения констативен акт, за което е съставен констативен протокол № 32/12.05.2017 г.

Със Заповед № РА-30-161/07.07.2017 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ СО, е наредено премахването на незаконен строеж „Незаконно изградени преградни стени на паркомъсто № 6“, на самостоятелен обект с идентификатор 68134.1383.2082.1.2, намиращ се УПИ II-2028, кв. 70, м. Надежда 2а и 2б, като самостоятелния обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2028, с административен адрес [населено място], ул. Митрополит А. В. № 61-63, тъй като е изграден без необходимите строителни книжа и без разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал.1 ЗУТ. На жалбоподателя е даден срок от 60 дни от влизане в сила доброволно да премахне строежа. В заповедта е отразено, че строежа е IV категория, дадено е описание на строежа.

Съобщението до К. П. И. за издадената заповед е залепено по реда на §4, ал.1, изр. 2 ДР на ЗУТ на 16.11.2017 г. на обекта и на таблото за обявления в сградата на район Надежда, като не са представени доказателства за сваляне на съобщението от таблото. Пред настоящата съдебна инстанция е прието, неоспорено от страните заключение по допусната съдебно – техническа експертиза. В заключението си, вещото лице е посочило, че обекта на заповедта представлява изградени преградни стени на подземно паркомъсто № 6 по двете странични стени. Зидовете /стените/ са с дължина 4,60 м., височина 2,69 м. и дебелина 0,20 м. и са изпълнени от бетонови блокове за зидане. Зидовете са изградени между стоманобетонните колони, греди и стоманобетонна стена в дъното на паркомъстото. В лицевата си част между двете колони, ограничаващи ПМ №6 е монтирана метална гаражна врата. Вещото лице е посочило, че по одобрения проект на сградата от 2008 г., паркомъста № 5, 6 и 7 са без странични преградни стени, има стена само към дъното им, която е част от конструкцията на сградата. В лицевата си част паркомъстата са ограничени от стоманобетонни колони с размери 25/40 см. Сградата е въведена в експлоатация на 13.04.2011 г. С изграждането на преградните стени, подземното паркомъсто се преустроява в подземен гараж. Вещото лице посочва, че няма действащ норматив за минималните размери на подземните паркомъста и гаражи. Строежът е изграден след 2011 г. и същия би бил допустим при съгласие на всички съсобственици на идеални части от подземния гараж и след преработка на вентилационната система и осветителната инсталация на подземния гараж. Със затварянето на отделните паркомъста в гаражи, се затваря достъпът до смукателни отвори на въздухопроводите. Между всички паркомъста в подземния гараж има изградени стоманобетонни колони с размери 25/40 см. Преградните зидове на ПМ № 6 са изпълнени между колоните,

гредите и стената в дъното. Не изпълнени само в контура на ПМ № 6, а попадат и частично и в съседните паркоместа. Изградените преградни стени затрудняват влизането и излизането на автомобилите, паркирани в съседните паркоместа № 5 и 7. Така даденото заключение настоящия съдебен състав кредитира, като обективно, компетентно, безпристрастно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бе разпитан свидетеля Д. Д., дядо по бащина линия на децата на жалбоподателката. Свидетелят посочва, че жалбоподателката К. е закупила паркомястото преди около 2-3 години, като посочва, че е купила оградено паркомясто. Жалбоподателката няма лека кола и неживее на адреса, на който се намира паркомястото. Посочва, че си спомня, че собственикът на паркомясто № 7, съседно на процесното, е правил нещо по неговото паркомясто, като същото е заградено и от двете страни. Не знае кой е изградил стената между ПМ № 6 и 7.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РА-30-161/07.07.2017 г., представляваща индивидуален административен акт, издадена от Директор на Дирекция „Общински строителен контрол”, направление „Архитектура и градоустройство” към Столична община, с която е наредено премахването на незаконен строеж „Незаконно изградени преградни стени на паркомясто № 6“, на самостоятелен обект с идентификатор 68134.1383.2082.1.2, намиращ се УПИ II-2028, кв. 70, м. Надежда 2а и 2б, като самостоятелния обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2028, с административен адрес [населено място], ул. Митрополит А. В. № 61-63.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване. По отношение спазване срока за оспорване на заповедта, съдът е изложил мотиви в определение от 01.02.2018 г., които се поддържат и към настоящия момент, като е приел, че жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. В цитираното определение, съдът е приел, че е опорочена процедурата по § 4, ал.2 ДР на ЗУТ, тъй като в административната преписка липсват доказателства за това, че залепено на таблото в общината съобщение е свалено от таблото, за да може да се установи датата на свалянето му и съответно датата на връчване. Освен това не са представени доказателства съобщението да е залепено на жилището или на недвижимия имот, за който се отнася. Неизпълнението на процедурата по връчване на съобщението по реда на §4 ДР на ЗУТ опорочава същата, поради което съдът следва да приеме, че оспорената заповед не е надлежно връчена на жалбоподателя, поради което и не е изтекъл срока за нейното оспорване. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При

преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспорената заповед е издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към СО, на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, според която норма – кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Изграждането на преградни стени на подземно паркомъсто и преустройството му в подземен гараж, представлява строеж от IV категория, съгласно чл. 137, ал.1, т. 4 от ЗУТ, поради което и издалия заповедта орган се счита за компетентен за издаването ѝ.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция” Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а ЗУТ, са му предоставени със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, строежът, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено строителството. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателите в производството по издаване на оспорената заповед. Проведена е процедурата по чл. 223 ЗУТ, като комисия е посетила имота, в който е изграден строежа, а констатациите от проверката са описани в констативен акт №2/10.03.2017 г. Именно този констативен акт е станал и основание за издаване на процесната заповед. Настоящият съдебен състав намира, че по делото не е доказано по несъмнен начин, че препис от констативния акт е връчен на жалбоподателя, но това по никакъв начин не се е отразило върху правото му на защита. Това е така, тъй като невръчването на констативния акт и съответно дори административния акт, не представлява съществено процесуално нарушение. Действително, разпоредбата на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ задължава административният орган да връчи съставения акт на заинтересуваните лица, както и да съобщи за издадения административен акт по реда на чл. 61 от АПК. Дори това да не бъде сторено, тези нарушения обаче не са съществени и не могат сами по себе си да бъдат основание за отмяна на издадената

заповед за премахване на незаконен строеж. Съществено е такова нарушение на административнопроизводствените правила, което поставя под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай. Неуведомяването на заинтересуваното лице за започването на административното производство, респективно за административния акт не е такова нарушение, защото то не е довело до нарушаване правото на защита на адресата на акта. Жалбоподателят е подал своевременно пред надлежния орган жалбата си против издадената заповед. Пред съда може да ангажира всички доказателства за защита на интересите си, които е могла да изложи и във възражения пред органа относно констатираното в констативния акт. Всички доказателства и възражения, които жалбоподателят е могъл да представи и изложи пред административния орган, е могъл да представи и изложи и пред съда, без по този начин да бъде злепоставен интереса му (в този смисъл Решение № 6537 от 18.05.2010 г. на ВАС, II отд. по адм. д. № 1466/2010 г.).

Не са налице основания за обявяване на нищожност на процесната заповед, тъй като с оглед изложеното по-горе горе същата е издадена от компетентен орган, в предписаната за това писмена форма. Не е налице превратно упражняване на власт, защото процесната заповед е допустима от закона, който предвижда ред за издаването ѝ. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Безспорно по делото се установява, че процесният обект представлява изграждане на преградни стени на подземно паркомясто № 6 по двете странични стени. Т.е. обектът представлява строеж, предвид разпоредбата на §5, т.38 ДР на ЗУТ. Това се установява и от приетата по делото СТЕ. Установява се, че процесния строеж според функцията която изпълнява е строеж от IV категория съгласно чл. 137, ал.1, т. 4, вр. чл. 147, ал.1, т. 5 ЗУТ.

Съгласно оспорената заповед, процесния строеж, представляващ плътна ограда, подлежи на премахване на основание чл. 225, ал.2, т.2 ЗУТ, тъй като е изграден без необходимите строителни книжа и/или без разрешение за строеж.

От приетото и неоспорено по делото заключение по СТЕ се установява, че зидовете /стените/ са с дължина 4,60 м., височина 2,69 м. и дебелина 0,20 м. и са изпълнени от бетонови блокове за зидане. Зидовете са изградени между стоманобетонните колони, греди и стоманобетонна стена в дъното на паркомястото. В лицевата си част между двете колони, ограничаващи ПМ №6 е монтирана метална гаражна врата. Съгласно одобрения проект на сградата от 2008 г., паркоместа № 5, 6 и 7 са без странични преградни стени, имат стена само към дъното им, която е част от конструкцията на сградата. В лицевата си част паркоместата са ограничени от стоманобетонни колони с размери 25/40 см. Сградата е въведена в експлоатация на 13.04.2011 г. С изграждането на преградните стени, подземното паркомясто се преустроява в подземен гараж. Вещото лице посочва, че няма действащ норматив за минималните размери на подземните паркоместа и гаражи. Строежът е изграден след 2011 г. и същия би бил допустим при съгласие на всички съсобственици на идеални части от подземния гараж и след преработка на вентилационната система и осветителната инсталация на подземния гараж. Със затварянето на отделните паркоместа в гаражи,

се затваря достъпът до смукателни отвори на въздухопроводите. Между всички паркоместа в подземния гараж има изградени стоманобетонени колони с размери 25/40 см. Преградните зидове на ПМ № 6 са изпълнени между колоните, гредите и стената в дъното. Не изпълнени само в контура на ПМ № 6, а попадат и частично и в съседните паркоместа. Изградените преградни стени затрудняват влизането и излизането на автомобилите, паркирани в съседните паркоместа № 5 и 7. По този начин на мястото на подземното паркоместо № 6 се е обособил подземен гараж, какъвто в проекта за изграждане на сградата не е предвидено, а както се установи и изграждането на такъв гараж води до затруднение работата на вентилационната система в подземния гараж, тъй като я затваря.

Съгласно заключението по СТЕ, което съдът приема като компетентно и безпристрастно дадено, така описания по-горе обект, представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, за изграждането на който са необходими строителни книжа в това число одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж. Легално определение на понятието строеж се съдържа в § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, според който „Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. От заключението по допуснатата и изслушана по делото съдебно техническа експертиза, неоспорена от страните се установява, че процесният обект, изграждане на преградни стени на подземно паркоместо № 6 по двете странични стени, представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, като същия е резултат от извършени строително-монтажни работи по смисъла на §5, т.40 от ДР на ЗУТ. В чл. 137 ЗУТ е предвидено, че строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на ЗУТ. А в чл. 148 ЗУТ е предвидено, че строежите могат да се извършват само ако са разрешение. Т.е., за да бъде изпълнено посоченото изграждане на преградни стени на подземно паркоместо № 6 по двете странични стени, е необходимо да бъде издадено разрешение за строеж, и като тъй като характера на строежа е такъв, е необходимо и съгласие на всички съсобственици на идеални части в подземния гараж. Освен това, с оглед спецификата при изграждането на подземния гараж, е необходимо извършването на преработка на вентилационната система и електрическа инсталация. Съществуват изключения от задължението за наличие на разрешение за строеж, предвидено в чл. 151 ЗУТ, но съдът намира, с оглед заключението на вещото лице, че процесния строеж не попада в нито една от възможните хипотези. Доколкото, в заключението си вещото лице посочва, че обекта представлява строеж от IV категория, то съдът го възприема като безпристрастно и компетентно и приема, че процесния обект е строеж по смисъла на § 5, т.38 ДР на ЗУТ, който е изпълнен без строителни книжа и инвестиционни проекти, което представлява нарушение на ЗУТ и следва да бъде санкционирано от компетентния орган, чрез издаване на заповед за премахване.

Обстоятелството, че с изграждането на преградните стени не се нарушават правила и норми в ЗДвП е без никакво правно значение за предмета на делото, тъй като за изграждането на един строеж е необходимо издаването на разрешение за строеж,

каквото в случая не е налице. Освен това, както посочва вещото лице, преградните стени са така изградени, че освен че навлизат в съседните паркоместа, те пречат и при маневрирането на леките автомобили, използващи подземния паркинг.

Без значение е също и дали строежът е изпълнен от жалбоподателката или тя така го е закупила, тъй като адресат на заповедта за премахване е или извършителя на обекта или неговия собственик. В случая това е собственика, който се ползва от незаконно изградения подземен гараж и той е този, който следва да понесе отговорността за незаконния строеж.

Също без значение е дали при премахването на преградните стени ще се нарушат права на трети лица, тъй като ако те се ползват от незаконно изградени преградни стени, нямат законни права върху тях. На защита подлежат единствено законни права и интереси на гражданите, а не и незаконните такива.

В случая строежът не е търпим, тъй като е изграден след 2011 г., а както бе посочено по-горе не е и законосъобразен, поради което на основание чл. 225, ал.1 ЗУТ подлежи на премахване.

Предвид изложеното оспорената заповед като законосъобразна следва да бъде потвърдена, а жалбата отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноски.

На ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение. За определяне размер на юрисконсултското възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 78, ал.8 ГПК /И.. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от К. П. И., с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № РА-30-161/07.07.2017 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към СО, с която се нарежда да бъде премахнат незаконен строеж „Незаконно изградени преградни стени на паркомясто № 6“, на самостоятелен обект с идентификатор 68134.1383.2082.1.2, намиращ се УПИ II-2028, кв. 70, м. Надежда 2а и 2б, като самостоятелния обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2028, с административен адрес [населено място], ул. Митрополит А. В. № 61-63.

ОСЪЖДА К. П. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: